

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

43. De vicarijs generalibus Episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Re iudicata, similiter à soluendis procurationis impensis liberatur quis, vbi sententia hæc ex iure ipso descendit, vel ex privilegio Rom. Pontificis. *Gloss. in Clem. 1. vers. legitima, de censibus.*

Illo quoque casu procurationem denegare quis poterit, cum Prælati, qui iam semel visitavit, eo anno visitationem iterare velit nulla urgente necessitate. *Marianus tract. de visitatione. num. 66.* Item si præscriptum à Canonibus in visitando modum excessisse, nec sumptibus taxatis uti constaret, *c. Sane, & cap. Cum à quorundam, de excess. Prælat. Marian. de visit. num. 67.* Item, si notoria esset Ecclesiæ visitatæ paupertas. *Gloss. cap. ult. de censib. vel si fructuum eo anno sterilitatem passa fuerit, & ideo non superfler, vnde Rector Ecclesiæ procurationis impensas soluere, seque cum familia commode sustentare posset, Archidiacon. in cap. relatum. 10. quest. 1. Marian. tract. citato. num. 65.* nisi in præcedenti anno tanta fructuum vbertas fuisset, ut merito cum sterilitate præsentis compensari videretur: *Henricus cap. Cum Apostolus, de censib. Marian. loco supra citato, argumento sumpto ex l. si uno. ff. locati.* At si non præcedens annus, sed subsequens vberiores fructus reddidisset, hoc sequenti anno vti utique anni procurationem soluere deberet, vbi citra magnum Ecclesiæ incommodum id fieri posset. *Marian. loco supra citato.*

Duodecimo quaeritur, Quid dicendum sit, si Romanus Pontifex concesserit privilegium Monasterio, vel Ecclesiæ, ne procurationem legati Apostolici soluere cogatur, etiam si in literis ipsi legato datis expresse contineretur, ut tum exempti, tum non exempti procurationis oneribus tenerentur, nisi de ipso privilegio Ecclesiæ concessio ad verbum mentio fiat. Deinde idem Roman. Pontif. suo legato concedat ius & potestatem exigendi procurationes à quibusvis personis, monasteriis, Ecclesiis etiam exemptis, quamvis tale privilegium haberent, de quo ad verbum mentio facienda esset, quod voluit prædictis literis uti expresse censeri. An literis huiusmodi prædicto privilegio derogatum videatur, ita ut ea Ecclesia nulla habita sui privilegii ratione, procurationis impensas legato Apostolico soluere debeat? *Federicus, consil. 4. c. alias 51. de hac re consultus, respondit, prædicto privilegio Ecclesiis esse derogatum, quamvis aliud senserit in consil. 233. vel 225. incipiente, casus talis est, Monasterium. Abbatis quoque sententia in hac re certa non est, cap. Cum instantia, de censibus. Alexand. quoque consil. 122. num. 16. lib. 14. c. consil. 7. num. 7. lib. 4. scripsit, non modo specialem, sed etiam singularem, de privilegio, habeat clausulam derogatoriam, mentionem esse faciendam. Sed vera sententia est, quam habet Romanæ Curie usus: nunquam enim in privilegiis posterioribus, quibus derogatur antiquioribus, solent verba omnia, & singula priorum privilegiorum recitari, sed clausula dumtaxat apponi, videlicet, Quod vult Summus Pontifex eis quoque privilegiis derogatum esse, quorum specialis, & de verbo ad verbum mentio habenda esset, sic *Felin. in c. Nonnulli, vers. fallit 2. de rescript. c. Accedentes, num. 5. de rescript.**

Decimotertio quaeritur, An præscriptioni sit locus, si procuratio nunquam petita fuerit à Prælato visitante, cum eo ipso eam remississe videatur? Respondeo, minime, ut docet Panorm. vna cum aliis in cap. cum ex officio, de præscript. contra Vincentij antiqui doctoris sententiam. Nam si quis immunitatem & libertatem à procuratione soluenda præscriberet, visitationem ipsam Prælati negligerent, quia nolent cum tanto rerum suarum dispendio visitationis onus subire.

Decimoquarto quaeritur, An vim habeat longissima præscriptio, cuius initium memoriam hominum superat, qua procuratio Prælato visitanti non soluitur? *Abbas consil. 26. lib. 2. & Marian. in tract. de visit. num. 52.* videntur sensisse, locum & vim habere, quia præscriptio longissimi temporis, cuius initium non apparet, habeat eandem vim, quam privilegium, sed privilegio procuratio tollitur: ergo & præscriptione longissima hominum memoriam su-

perante. Sed merito *Felinus in cap. cum ex officio, de præscript.* hanc sententiam confutat, quia in his, quæ ex sua natura præscriptionem pati non solent, præscriptio longissimi temporis privilegio non comparatur: alioquin in laici iura spiritualia longissima præscriptione possent acquirere: quod est omnino falsum, nam laicus spiritualis iuris capax non est.

Conuenit tamen inter omnes huiusmodi præscriptionem longissimam prodelle, dummodo is, qui ea vitatur, solum in præscriptione fundamentum non ponat; sed in privilegio, aut aliquo alio titulo, quem tam longæ possessione se habere probauerit, argumento sumpto ex l. si certis annis, C. de pact. c. l. cum in rem verso. ff. de visur.

Ex his colligitur, in quibuscumque casibus à visitatione immunitas ac liber aliquid est, cum à procuratione soluenda liberari: quia procuratio non nisi ob visitationem debetur: ergo si cessat visitandi obligatio, finitur quoque procurationis exigenda ius.

Constat etiam procurationem, quæ iure communi debetur, præscriptione, aut pacto priuatorum hominum tolli non posse, quia est ius publicum: at vero procuratio, quæ debetur, vel præscriptione, vel consuetudine, vel institutione vel privilegio, vel aliquo alio speciali iure, facilius tolli potest: quia non est ius publicum. Sic *Marianus tract. de visit. num. 54. Imola, & Zabarel. cap. 1. de censib. Quare falsum est, quod dicit *Felin. in cap. Cum ex officio, de præscript. num. 15.* huiusmodi procurationem tolli non posse præscriptione, sicut nec tollitur ea, quæ ex iure communi debetur. nam ut constat ex l. Eius milites, §. Militia missus, ff. de Milita. testamento, facilius tolli solent, quæ ex speciali, quam quæ ex iure communi competunt.*

Vltimo quaeritur, An aliquandò procuratio solui debeat etiam sine vlla visitatione Prælati? Respondeo, in quibusdam casibus esse soluendam, quamvis nulla visitatio fiat.

Primo, cum initio tali modo, puta, privilegio, vel pacto constitutum est, ut procuratio debeat.

Secundo legati Apostolici aliquo proficiatibus sumptus & viaticum debentur ab iis Ecclesiis, ad quas, dum legationis officio funguntur, accesserint, etiam sine vlla visitatione, cap. Procurationes, §. c. Cum instantia, & ibi *Abbas, de censibus.*

Tertio ratione fundationis, consuetudinis, vel præscriptionis potest quandoque procuratio deberi, etiam si nulla visitatio intercedat. *Marianus, de visit. ut num. 35.*

Procuratio igitur debetur, ob visitationem, cum Prælati visitat gratia corrigendi, vel sacramenti confirmationis administrandi, vel christiatis consecrati, vel Ecclesiæ recens ædificatæ consecrandæ, vel pollute reconciliandæ.

CAP XLIII.

De Vicariis Generalibus Episcoporum.

PRIMO quaeritur, Quotuplex sit Vicarius episcopi? Est duplex, Generalis, & Foraneus, ut vocatur in iure. Ille habet potestatem, & dicit ius in tota diocesi, hic in certis tantum locis, puta in oppidis extra ciuitatem, in qua est sedes episcopi, vel in aliqua certa parte diocesis. Dicam prius de Vicario Generali, postea de Foraneo.

Potro sciendum est, Archidiaconum dici Vicarium episcopi, cap. 1. c. cap. Ad hæc, de offic. Archidiacon. Est autem Vicarius non datus, vel constitutus ab episcopo, sed ipso iure ratione dignitatis, & officii quo fungitur. Olim si quidem episcopi Vicaria archidiaconorum opera uti solebant. Archipresbyteri tamen cap. 1. c. cap. officium, de offi. archipresbyteri, absente episcopo, ipsius vicem in quibusdam supplebat, quæ in illis, quæ dixi capitibus, continentur.

Animaduertendum quoque est, Vicarium episcopi dici

447

dici officiale, & è contatio. *Glossa in c. Cum in generali, de offic. Vicarii in 6. & officialis episcopi aliquando Millus Dominicus appellatur, cap. 2. de regular. & cap. 1. de frigidis & maleficiis.*

Secundo queritur, An episcopus Vicarium creare, & renouare possit sine consensu Capituli? *Hanc questionem superius attingi cap. 6. quæst. 14. Potest. Hostien. in sum. tit. de offic. Vicarii, §. In quibus, vers. Sed numquid. Abb. in c. Tua nobis, num. 4. de offic. Vicarii, Pasinus tract. de offic. & potest. Capituli sed vacante, part. 2. quæstio. 10. Rebuff. in Praxi benef. tit. de Vicariis Episcopo, num. 1. Si queras, An cogi possit episcopus, vt Vicarium instituat: Respondet Rebuff. in Praxi tit. de Vicariis, num. 2. posse.*

Tertio queritur, An Vicarius episcopi alium Vicarium generalem sibi substituere queat? Respondeo, Minime. *Rota in decis. 381. Glossa in cap. 1. de offic. Vicar. in sexto, & in Clem. 1. de regularibus, in verbo: Locum aliorum. Hoc intelligitur, ita vt Vicarius non possit alium Vicarium instituire, qui generalis habeat potestatem, quam vnam, aut plures causas possit alicui delegare. Vnde potest Vices gerentem instituire consentiente episcopo cap. 1. de offic. Vicar. in sexto. Potest itidem, vel ad tempus, vel dum ipse in eo officio est, alium, qui se abente eo munere fungatur, substituere: Is vero, qui sufficitur, non Vicarii, sed vicem gerentis, aut locum tenentis nomen habet. *Hostien. & Panormitanus in capit. Clericos, de offic. Vicar. & Glossa in Clem. 1. de reg.**

Quarto queritur, An episcopus duos simul Vicarios habere possit? Potest, si id consuetudine receptum fuerit: vbi vero nulla talis est consuetudo, & vbi ab episcopo nihil dictum sit, quando secundus Vicarius creatur, primus censetur reuocatus, *Dolleres in cap. Clericos, de offic. Vicar.*

Quinto queritur, An iurisdictio Vicarii sit ordinaria, an delegata? *Goffred. in sum. tit. de offic. Vicar. num. 1. dixit esse delegatam. Sed reuera est ordinaria, vt dixi breuiter superius, cap. 6. q. 12. Glossa in c. licet, verbo, officialem, de offic. Vicar. in sexto, & alia Glossa in c. Perletis, distinction. 25. in verbo, Iurgia & Dolleres in cap. Quoniam in plerisque de offic. ordin. & cap. de consuetudine, in sexto. Et ratio huius est, quia et si episcopus Vicarium instituat, & Principis solius, vel iuris sit iurisdictio ordinariam dare: at Vicarius ab episcopo datus, à iure potestatem & iurisdictioem accipit. Hoc autem locum habet in ea iurisdictioe, quæ ipsi conuenit ex generali mandato, quo ab episcopo Vicarius Generalis creatur: in cæteris enim, quæ ipsi speciali episcopi mandato competunt, delegatam, non ordinariam habet iurisdictioem. Quare Vicarius episcopi potest decretum interponere in alienationibus rerum minoris, & in emancipationibus & manumissionibus: & dare tut. res & curatores: expedire quoque omnia, quæ ad iurisdictioem pertinent. *I. suggerente, C. de officio eius, qui vices aliorum iudicis vel Præsidis obritur: quæ quidem delegatus exercere non potest. l. mandata ff. de offic. eius, cui mandata est iurisdictio.**

Sexto queritur, An episcopi, & Vicarii tribunal, sive Auditorium, vnum & idem censetur? *De hac questione Glossa, & alii Interpretes in cap. 2. de consuetud. in sexto. Communis est sententia vnum & idem censeri, ac proinde a Vicario ad episcopum appellari non potest: nec valet consuetudo contraria, ne ab eodem ad seipsum appellatio interposita videatur, cap. 2. de consuetudine, in sexto, & c. Romana, de appellat. eod. lib. quamuis Goffredus in summa, de offic. Vicarii, §. Item dubitari, senserit, posse à Vicario ad episcopum appellatioem interponi: & Bernardus, & Hostien. teste Glossa in cap. 2. iam citato de consuetud. dixerint id posse consuetudine induci. Hinc etiam fit, vt quod Vicarius legitime & Canonice gessit, nequeat Episcopus reuocare, aut impugnare. *Domin. conf. 114. Rebuff. in Praxi benef. tit. de Vicar. episcop. num. 40.**

Septimo queritur, An Vicarius Generalis creati debeat cum potestate & iurisdictioe in spiritualibus, & temporalibus? Communiter sentiunt omnes, creati debere.

*Panormit. in cap. ult. de concess. prabend. Rebuffus loco citato, tit. Forma Vicariatus, num. 15. & videtur colligi ex cap. Si Episcopus, & cap. Ecclesia, de supplen. negligens. Pralat. in 6. Alioqui enim, si Vicarius tantum cum potestate in spiritualibus, vel tantum in temporalibus institueretur, non esset Generalis Vicarius. Quapropter quando Vicarius constituitur, concessa potestate simpliciter administrandi omnia, spiritualibus & temporalibus minime expressis, non intelligitur data potestas spiritualia & temporalia administrandi. *Rebuffus loco cit. num. 17.**

Si queras, Quæ sint illa, in quibus administratio spiritualis consistit? Sunt hæc, quæ sequuntur: excommunicare, suspendere, interdicere, sacramenta conferre, vel conferendi facultatem concedere, conferre beneficia, visitare, inquirere, instituire, eligere, confirmare, presentare, corrigere, punire, votum & iururandum commutare, relaxare, *Rebuff. in eo loco, num. 18.*

Temporalis administratio consistit, vel in iudicio, vel extra iudicium: in iudicio quidem, vt quando Vicarius potestatem habet, & iurisdictioem temporalem pleno iure, quod ad merum & mixtum imperium spectat. *cap. Conquestus, de foro compet. cap. ult. ne Clerici, vel Monachi in 6. cap. cum contingat, de foro compet. cap. dilectus, de offic. ordin. cap. ad audientiam, de prescrip. extra iudicium administratio temporalis consistit, vt possit bona Ecclesia locare, permutare, alienare, census, redditus, & pensiones colligere, *cap. si quis Presbyteror. de reb. Eccles. non alienan. cap. vestra, de locat. cap. 1. ne Pralati vices suas. Rebuffus prefato in loco, numer. 21.**

Octauo queritur, An Vicarius dignitatem habeat? Communis est sententia habere, non quidem eam, quæ beneficium Ecclesiasticum censetur, de qua agitur in cap. de multa, de prab. sed eam, quæ potest esse conueiator, & delegatus Pontificis in causis, quas committere & mandare solent Romani Pontifices his, qui sunt in dignitate constituti. Vnde ad eum dirigi queunt Pontificia rescripta. *Clem. Et si principalis, de rescript. Vicarius itaque non habet dignitatem incompatibilem cum alia: & ideo per ademptionem dignitatis, quæ est beneficium Ecclesiasticum, non vacat Vicarij potestas, vel officium: nec e contrario. *Panormit. in cap. de multa, de praben. & Glossa in Clem. Et si principalis, supra citata.**

Nono queritur, An Vicarius debeat in Ecclesia Cathedrali Archidiacono præcedere? Debet, quia locum episcopi tenet, & eius vices gerit. Quare sicut episcopus, est honorandus. *cap. precipimus, dist. 13. Abbas consil. quod incipit: Viso dubio, volum. 1. Federicus singulari 362. Felinus in rubr. de maiorit. & obed. Rebuff. eo loco, quem supra retulimus, num. 6. Si obicitur, Archidiaconum ipso iure esse Vicarium episcopi, cap. 1. & 2. de offi. Archid. at Vicarius Generalis instituitur ab episcopo, ergo præire debet Archidiaconus. Respondeo, potiores esse partes Vicarii, quia idem tribunal & auditorium habet quod episcopus, Archidiaconus non item.*

Secundo obicitur, stylum Cur. Rom. quo, vt testis est *Paul. Hieronym. in pract. Cancell. rescripta Roman. Pontif. directæ ad archid. sive archipresbyterum, & vicarium ad omnes simul & coniunctim, prius archid. & archipresb. quem vicar. nominant. Respondeo, huiusmodi stylum nihil obitare, quia consuetudine receptum est, vt vicarius præcedat, non archid. Quæres, An valere queat consuetudo, vt archid. præcedat? *Abbas loco supra cit. negat valere, at Corneus consil. 193. num. 15. lib. 2. Menoch. consil. 51. & 52. affirmant valere, vbiunque ea consuetudo est recepta.**

Duodecimo queritur, Qualis debeat vicarius creati? Respondeo idoneum scientia, ætate & moribus creati debere, qui sit forensium rerum & causarum peritus, *l. pensile. C. de iudic. Etas idonea censetur ad id muneris & officii, si fuerit 25. annorum, vt colligitur ex cap. cum in cunctis, §. inferior, de elect. & l. ad rem publicam, ff. de iur. iur. & honoribus, Rebuffus loco citat. num. 20. & 28. Videlicet qui*

fit ad

fit ad Doctoris, vel Licentiatum in iure Canonico gradum promotus. Nequit tamen episcopus instituere vicarium eum, qui laicus est, *cap. in noua. 16. quæst. 7.* Nequit etiam vicarium creare eum, qui est matrimonio coniunctus. *Francus cap. primo, de offic. in sexto.* Assessorum tamen, vel auditorem laicum habere episcopus non prohibetur. *Abbas, Ripa, Felinus, & alii in cap. de his, & cap. de terminis, de iudic.*

Præterea debet vicarius habitum clericorum deserte, *cap. in noua. 16. quæst. 7.* Alioqui si laicorum vestes gestans, beneficium conferat alicui, cogitur is, qui beneficium accepit, vel ipse vicarius probare se vicarium & clericum fuisse, cum beneficium contulit. Insuper is, qui vinculo excommunicationis tenetur, nequit vicarius institui. *Francus cap. 1. de offic. Vicar. in 6.*

Quæres, An Digamus, qui est ad ordinem Ecclesiasticum promotus, eo quod fuerit legitima auctoritate superioris impedimento Canonico solutus, possit Vicarius institui? Potest, dummodo in cœlibatu, non matrimonio viuat.

Quæres itidem, An Monachus vel Religiosus possit ab episcopo Vicarius creari? Potest consensu tamen Abbatis, vel superioris accedente. *Rebuff. loco citato, num. 30. & 31. Gloss. in cap. de presentium 16. q. 1. & tunc Monachus debet socium habere ex eodem cœnobio ascitum, quia solus extra cœnobium esse Canonico iure non potest, cap. 2. de stat. Monacho. & Clemen. Ne in agro, §. Ad hac, eodem titulo.*

Quid dicendum, Si quis fuerit religionem mendicantium professus: Respondeo, eum ab episcopo non posse Vicarium institui. *Rebuff. loco allegato, num. 32. quod probat ex Clemen. 1. §. Ad Prioratus, de Regular. & Clemen. in plerisque, de elect. & ex Cardinali in cap. Si quis, dist. 38.*

Vndecimo quæritur, Quænam sit forma, qua Vicarius episcopi creari debet? Respondeo, si episcopus tantum concedat ei generalem potestatem, & formam esse eam, quam habet *Rebuff. in loco prædicto*, videlicet: *Vniuersis presentes liceras in specturis, Iacobus Dei, ac sanctæ Sedis Apostolicæ gratia Episcopus, N. salutem in Domino. Noueritis, quod nos attendentes multiplices occupationes & resistentiam, quam nos oportet necessario in Curia Romana propter officii nostri Pœnitentiarii Papa debitum facere, eo quod nostra Ecclesia in defensione iurium suorum, nostrique subditi in auditione causarum, & redditione iustitiæ non modicum possent recipere detrimentum, ac lesionem. Considerantes igitur prohibitam, legalitatem, sententiam, discretionem, & industriam discreti viri, magistri Joannis Martini iurium Doctoris, ipsum nostrum Vicarium Generalem in spiritualibus & temporalibus, & Officialem in Episcopatu nostro eum tenore presentium facimus, constituimus, & creamus, citra tamen renouationem aliorum Vicariorum nostrorum per nos alias institutorum, & reliq.*

Quando vero episcopus Vicario specialem potestatem demandat, exprimit ea omnia, quæ ei specialiter delegat. De hac formula dicam plenius & fusius cap. proxime sequi.

CAP. XLIV.

Quid iuris habeat Vicarius Episcopi circa Beneficia Ecclesiastica.

PRIMO quæritur, An Vicarius ratione sui officii generalis possit beneficia conferre? Non potest, nisi episcopus specialiter commiserit potestatem conferendi, *cap. ultimo, de offic. Vicar. in sexto.*

Quæres, An possit episcopus ei committere potestatem conferendi omnia beneficia, quorum conferendorum ius ad ipsum episcopum pertinet? Potest, *Glossa in c. ult. in verbo, Commissa de off. Vicar. in 6.* dummodo non concedat facultatem conferendi beneficium, quod nondum vacat, aut promittendi beneficium vacaturum huic vel illi Clerico: *Glossa ibidem.*

Secundo quæritur, An data Vicario specialiter facultate conferendi beneficia, intelligatur concessa potestas conferendi ea beneficia, quæ episcopus iure speciali, aut priuilegio conferre potest? Minime: quare Vicarius eiusmodi facultate accepta, solum potest conferre ea, quæ ad episcopum iure ordinario & communi pertinent: nam priuilegium personæ ad alium non transit.

Verum dubiæ quæstionis est, An censetur data facultas conferendi beneficia, quæ iure deuoluto ad episcopum pertinent, ob negligentiam, vel delictum inferiorum, quorum erat ius conferendi? *Pauinus in tractatu suo par. 2. q. 10. Rebuff. loco supra allegato num. 88.* affirmant, talem facultatem intelligi, datam, eo quod negligentia, vel delicto inferiorum commisso, potestas conferendi iure ordinario & communi ad episcopum spectet. Tertius vero esse, inquit, exprimitur in instrumento datæ facultatis beneficia ad episcopum deuoluta. Certi autem iuris est, si beneficia sint deuoluta ad episcopum, tanquam Sedis Apostolicæ delegatum, vt puta ob negligentiam regularum, Vicarium ea conferre non posse, *Clem. 1. de sup. plan. neglig. Pralat.*

Tertio quæritur, An Vicarius præstare queat consensum conferentibus beneficia, vt puta, si Decanus, vel Archidiaconus, vel alius, qui ius habet conferendi, conferat, & ad episcopum pertineat, consensum præstare, vel factum approbare. Respondeo, Minime, siue speciali facultate, vel conferendi, vel consentiendi in concessione beneficii. Nam qui donare nequit, donationi nequit consentire, *l. Creditor, C. de donat. inter virum, & uxorem, l. cum quis, ff. de reg. iur.* Vnde quando Collegium Canoniorum conferre potest, sed adhibito episcopi consensu, non sufficit ipsius Vicarii consensus, etiam si episcopus abfit. *Felnicus consil. 264. Rebuff. loco citat. num. 31.*

Quarto quæritur, An possit Vicarius ex generali solum mandato Clericos à Patronis legitime presentatos instituere? Potest, id colligitur ex cap. 1. de institutionibus in 6. & c. ex frequensibus, de instir. & docet Panormitanus *ibidem, num. 7.* vbi dicit esse communem sententiam Ioan. Selua, de benef. par. 2. quæst. 14. Romanus singul. 601. quod incipit: *Tu scis, quod fundatores, Bellamera decis. 93. qua incipit: Licet Vicarius, Rota decis. 43. in antiquis, qua incipit: Nota quod Vicarius.*

Contra hanc sententiam communem censet *Rebuff. eo loco, quem diximus, num. 125. & seq.* sed eius sententia non tenetur.

Quinto quæritur, An Vicarius ex solo generali mandato confirmare queat electos ad beneficia? Potest, sic Ioan. Selua par. 2. de benef. q. 14. & id probat à simili, quia idem ius habet Capitulum sede vacante, *cap. Cum olim, de maiorit. & obed.* Si roges, cur Vicarius, cum beneficia conferre non possit, instituere presentatos, & confirmare electos queat? Respondeo, conferre esse liberalitatis, nam qui confert, liberaliter dat, at instituere presentatos, vel confirmare electos, est necessitatis. Episcopus enim dignos & idoneos, presentatos, vel electos instituere, vel confirmare iure compellitur. Quare Vicarius instituere, vel confirmare potest, non conferre.

Sexto quæritur, An Vicarius resignationes beneficiorum admittere & approbare queat? Respondeo, minime, nisi fuerit specialiter ei commissa huiusmodi facultas. *Videtur colligi ex cap. quæsitum, de rerum permutat. Rebuff. loco supra citato, num. 104.*

Quæres, An possit recipere resignationes, quæ sunt causa permutacionis? Non potest. *Rebuff. loco prædicto.* Si iterum roges, An Vicarius specialem habens facultatem admittendi resignationes absolute & simpliciter factas, eo ipso intelligatur facultatem habere resignata beneficia conferendi? Minime: hoc enim videtur colligi ex cap. ult. de offic. Vicar. in 6. vbi ei facultas conferendi beneficia denegatur. *Rota decis. 43. in antiquis, Ioan. Selua p. 2. q. 14. Cald. consil. 3. de prob. Felin. in c. Auditio, de præscrip. Rebuff. loco præfato, num. 105.*